

Sygn. akt WSD 10/20

**ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Warszawa, dnia 15 kwietnia 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy – SWSD Irena Sobieska (sprawozdawca)
Sędzia - doradca podatkowy – SWSD Urszula Byczkowska
Sędzia - doradca podatkowy – SWSD Janusz Cybulski

Protokolant - Karolina Żebrowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP Pana Witolda Franc

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2021 r.
sprawy Pani doradcy podatkowego nr wpisu

obwinionej o niewykonywanie obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt. 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (tj.: Dz. U. z 2020, poz. 130, dalej: „Ustawa o doradztwie podatkowym”), polegających na nieregularnym opłacaniu składek członkowskich

na skutek odwołania wniesionego przez obwinioną
od orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łódzkiego z dnia 19 lutego 2020 r. sygn. akt SD 300/19

1. na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi z dnia 19 lutego 2020 r. sygn. SD 300/19
2. na podstawie art. 636 § 1 kpk kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Uzasadnienie

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi po rozpoznaniu na rozprawie dnia 19 lutego 2020 r. uznał Obwinioną za winną zarzucanego jej czynu tj. naruszenia przepisów art. 36 pkt 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (tj. Dz. U. 2018, poz.377), wymierzając jej karę upomnienia, na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy. Wyższy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie sądu dyscyplinarnego mając na uwadze szereg kwestii faktycznych i prawnych.

Począwszy od wszczęcia postępowania wyjaśniającego przez Rzecznika Dyscyplinarnego, poprzez postępowanie przed Sądem Dyscyplinarnym i przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym, obwiniona w sposób ciągły nie wywiązywała się z obowiązku nałożonego przez ustawę o doradztwie podatkowym tj. nie opłacała regularnie składek członkowskich.

Rzecznik Dyscyplinarny, we wniosku o ukaranie z dnia 26.02.2018 r. ustalił, że obwiniona na dzień 4 stycznia 2018 r. posiadała zaległości w opłaceniu składek członkowskich w kwocie 1.000,00 zł. Na tym etapie postępowania Obwiniona nie wyjaśniła tej kwestii, nie uregulowała ww. zobowiązania, jak również nie uzyskała jego umorzenia, odroczenia terminu, czy też rozłożenia na raty. Wraz z pismem procesowym z dnia 30.12.2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny przesłał do Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi dowody potwierdzające popełnienie czynu zabronionego przez Obwinioną za lata 2002 – 2019 wnosząc o przeprowadzenie dowodu w sprawie zaległości Obwinionej za poszczególne okresy rozliczeniowe.

W postępowaniu przed Sądem Dyscyplinarnym, po ustaleniu dat popełnienia czynów karalnych Sąd stwierdził, że nastąpiło przedawnienie zdarzeń mających miejsce przed datą 1 marca 2017 r. Badając tę kwestię Sąd stwierdził, że od września do grudnia 2017 r. oraz od stycznia do lutego 2018 r. Obwiniona nie zapłaciła składek za żaden miesiąc. W oparciu o ten fakt Sąd uznał, że Obwiniona dopuściła się czynu karalnego zaistniałego w tym okresie. Obwiniona za przyczynę niepłacenia składek wskazała zły stan zdrowia i zawieszenie wykonywania czynności doradcy podatkowego. Na tym etapie postępowania Obwiniona również nie wykazała aktywności i dobrej woli w zapłacie zaległych i bieżących składek, nie uzyskała zgody Krajowej Rady Doradców Podatkowych na umorzenie zaległości, odroczenia jej terminu, czy też rozłożenia na raty.

Dnia 20 maja 2020 r. do Krajowej Izby Doradców Podatkowych wpłynęło odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (dalej: WSD), w którym Obwiniona wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz przekazanie do ponownego rozpatrzenia z powodu wyjątkowości jej sytuacji. Ponadto Obwiniona przesłała (data wpływu: 12.04.21r.) wniosek o odroczenie rozprawy z powodów zdrowotnych, z dołączonym zaświadczeniem lekarskim oraz skierowaniem do pracowni diagnostycznej i laboratorium, pochodzącymi od lekarza pierwszego kontaktu.

Sąd stwierdził, iż zgodnie z art. 374 par. 1 kpk oskarżony ma prawo brać udział w rozprawie, lecz to sąd uznaje czy jego obecność jest obowiązkowa. W niniejszej sprawie Sąd wezwał obwinioną na rozprawę pismem z dnia 4 marca 2021 r. wskazując, że stawiennictwo obwinionej jest nieobowiązkowe.

Biorąc pod uwagę przepisy art.117 par 2a kpk usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby obwinionej dotyczy obecności, która była uznana przez sąd jako obowiązkowa. Wtedy to wymagane byłoby, przedstawienie zaświadczenia potwierdzenia niemożności stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie przez lekarza sądowego. I tylko wówczas sąd, zgodnie z art. 117 par 3 kpk, nie może prowadzić czynności procesowej.

W niniejszej sprawie stawiennictwo obwinionej było nieobowiązkowe i wyżej wymienione przepisy nie mają zastosowania. Sąd postanowił, iż nieobecność obwinionej nie stanowi przeszkody do prowadzenia postępowania.

Sąd zauważa, że obwiniona wystąpiła już o zmianę terminu rozprawy wyznaczonej na 17.07.2020 r. pismem z dnia 17.07.2020 r. i sąd wówczas uwzględnił wniosek obwinionej. Zważywszy, że stawiennictwo obwinionej na rozprawie jest nieobowiązkowe, i biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, Sąd postanowił nie uwzględniać wniosku Obwinionej.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zwrócił się do Biura KIDP o udzielenie informacji w sprawie wpisu Obwinionej na listę doradców podatkowych, prowadzonych wobec Obwinionej postępowań dyscyplinarnych, podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz regularności w opłacaniu składek członkowskich na rzecz KIDP. Z otrzymanych pism z dnia 9.04.2021 r. i 14.04.2021 r. wynika, że

- Obwiniona ma status czynnego doradcę podatkowego,
- nie jest wpisana do Rejestru ukaranych,
- w okresach rozliczeniowych 2011 – 2020 uzyskała „0” pkt z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych,
- w okresie od kwietnia 2017 do stycznia 2019 Obwiniona w ogóle nie opłacała składek członkowskich.

Po rozważeniu powyższych kwestii WSD utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego.

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym).